

ژنيك له سهره پيگه سييه مين شوودا!

سهباح ئيسماعيل

Ojeen_sabah@yahoo.com

نمونه‌ی جوانی و سهنگینی و هوشیاری بوو. لۆچی تهنکی غه‌میك هه‌میشه خه‌نده شپینه‌كه‌ی ده‌شارده‌وه. پېشتر شوویه‌کی کردبوو، مخابن چونکه، ههر له بنی مندالی نابوو، کابرا دهری کرد، ده‌ستی لی کرده‌وهو ژنیکی دی هیئا. له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌رگه‌ی تیروتوانج و تانه‌و ته‌شهری نه‌گرت و نه‌یتوانی له‌و کۆمه‌لگه‌یه به‌و ئاوايه ژيان بباته سهر، ناچار شووی به‌ کابرایه‌ک کرد. جیاوازی زۆر له‌ ته‌مه‌نیاندا هه‌بوو، ئه‌میان پېچه‌وانه‌ی ئه‌وی پېشوو کچ و کورپ گه‌وره، پېویستی به‌ ئافره‌تیك بوو مندالی نه‌بی. ئه‌میش له‌ بی دالده‌یی به‌ ناچاری شووی پیکرد... دلی کابرای به‌ ته‌مه‌نی راگرتبوو و سه‌ریان نابوو سه‌ری یه‌کتره‌وه. جارچار لی تووره‌ ده‌بوو و ئه‌میش به‌ پیکه‌نین هیوری ده‌کرده‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک کاری دۆزییه‌وه‌و به‌ یارمه‌تی میرده‌که‌ی ژیانیکی مه‌مره‌و مه‌ژی ده‌گوزهراند.

مخابن، دیسانه‌وه‌ نه‌گه‌ته‌ی رووی تیکرد و کابرای پیره، که‌ چاوه‌روان نه‌ده‌کرا ئاوا به‌ زوویی جیی به‌ی، له‌ هیکرا دلی وه‌ستاو گیانی له‌ ده‌ستدا.

جاریکی دی رۆژه ره‌شه‌کانی رابردوو سه‌ریان هه‌لدايه‌وه‌و میواندارییان کرده‌وه. کابرای پیره بۆ ئه‌و ببوو قه‌لغان، بۆیه ئه‌میش که‌زی زه‌ردی ده‌رنییه‌وه‌و ده‌یگوت: ئای چۆن به‌بی که‌سی هیشتمییه‌وه.

ئاوه‌رتیکی شوخ و شه‌نگ و که‌زی ره‌ش، لۆچی ئه‌ستووری غه‌مه‌کانی رووخساریان ته‌نیبۆوه. به‌رده‌وامی به‌ کاره‌که‌یدا، ته‌نیا دلنه‌وایی و پشت و په‌نا و که‌سی ئه‌و، کاره‌که‌ی بوو. دیسانه‌وه‌ کۆمه‌لگه‌ تانه و ته‌شهر و قسه‌ی نابه‌جی و هه‌له‌به‌ستراو، له‌و قسانه‌ی له‌ کۆمه‌لگه‌ دوواکه‌وتوو‌ه‌کاندا زاراوه‌ی بیوه‌ژن به‌دوای خۆیدا ده‌به‌ییت. له‌ولاشه‌وه‌ به‌رپرسی کاره‌که‌ی مرخی لی خوش کردبوو و ده‌وروخولی دهدا. له‌ چاوی ئه‌وه‌وه‌ نیچیریک بوو و خۆی نه‌ده‌دایه‌ ده‌سته‌وه. هاوکات قسه‌ی ناشیرینیش به‌رده‌وام له‌ زیادبووندا بوون.

خه‌ریکه له‌خۆرا کاره‌که‌ی ده‌دۆرینیت. سه‌ره‌رای خوشی نه‌دینی له‌ شووکرده‌کانی، که‌چی ئنجاش خه‌ریکه شووکردن بۆ ئه‌و ده‌یبه‌ فیه‌زی په‌رینه‌وه به‌ره‌و گوزهران کردن و بیده‌نگی و هیمنی. که‌زی نه‌ده‌کرد بۆ سییه‌مین جار به‌ختی ره‌شی تافی بکاته‌وه. به‌م ئاوايه‌ش ناتوانیت، یاخود لیئاگه‌رین درپژه به‌ کاره‌که‌ی بدات، خه‌مه‌کان به‌رده‌وام ده‌رسی ئازنیان ده‌کرد.

خه‌ریکه کیشه‌که‌ی بی چاره‌سه‌ر ده‌مییته‌وه و ئه‌وو منی نووسه‌ری له‌ دۆش داماییا هیشته‌وه.

ئه‌مه‌ چیرۆکیك نییه‌ زاده‌ی خه‌یالی من بیت، نه‌خیر. ئه‌مه‌ واقعیکی تالی کۆمه‌لگه‌که‌مانه و رۆژانه ئه‌م سیناریویانه چه‌ندباره ده‌بنه‌وه. من ده‌توانم وه‌ک نووسه‌ریك، که‌ ده‌بی هه‌میشه به‌ (نا) به‌ رووی ناعه‌داله‌تی و نایه‌کسانیدا بووه‌ستمه‌وه‌و بلیم، ده‌بی ئه‌و ژنه به‌رووی کۆمه‌لگه‌که‌یدا بووه‌ستیته‌وه، له‌ کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت. واتا له‌ خه‌بات و مللانییه‌کی به‌رده‌وامدا بژیت، به‌لام کۆ به‌رگه‌ی ئه‌و باجه‌ که‌وره‌یه ده‌گریت و ده‌یداته‌وه؟ بیگومان ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سه‌و به‌روویدا نه‌وه‌ستیته‌وه و به‌ر به‌و دابونه‌ریت و چه‌وسانه‌وه کۆمه‌لایه‌تییه نه‌گریت، ئه‌وا ده‌بی به‌ ته‌نی ههر ئه‌و ژنه‌ بیداته‌وه‌و ئنجاش یه‌ک به‌ یه‌کی ئیمه.

چه‌ند ئه‌سته‌مه‌ ژيان له‌ کۆمه‌لگه‌ی پیاوسالاریدا! بۆ ده‌بی هه‌میشه ژيانی ئافره‌ت له‌ سیبه‌ری پیاویکدا ئاسایی به‌رپوه‌بجی و به‌ده‌ریش له‌ سنوو و تخوویی پیاو، ئافره‌ت نیچیر بی و گورگانی برسیی کۆمه‌لگه‌ چاوی تیپرن، یاخود هه‌میشه بارانی قسه‌ی کۆنی له‌ دابونه‌ریت هه‌لینجراو به‌سه‌ریاندا به‌بارین!؟